

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem JUDr. Danielem Šťastným v právní věci

žalobce: **JUDr. P. V.**, narozený xxx
bytem xxx xxx, xxx xxx
zastoupený advokátem Mgr. Jaromírem Jašou
sídlem Balbínova 1093/27, 120 00 Praha 2

proti
žalované: **NIVOVIA a.s.**, IČO 24311979
sídlem Malostranské náměstí 5/28, 118 00 Praha 1
zastoupená advokátem Mgr. Danielem Thelenem
sídlem U Průhonu 1516/32, 170 00 Praha 7

pro zaplacení 70 833,33 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku ve výši 70 833,33 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 10 % z této částky od 1. 4. 2020 do zaplacení, a to vše do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 28 274 Kč, k rukám právního zástupce žalobce, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Domáhal se žalobce proti žalované zaplacení částky shora uvedené s tím, že žalobce je vlastníkem hromadného dluhopisu žalované NIVOVIA 10/2032, číslo 31, vystaveného na řad, o souhrnné jmenovité hodnotě představující dlužnou částku 10 000 000 Kč, ISIN CZ0003509200 ze dne 21. 12. 2012, číselné označení dluhopisu 99000001 až 100000000. Žalobce nabyl dluhopis smlouvou o převodu dluhopisů ze dne 14. 8. 2020 včetně všech práv a povinností od Ing. V. K., nar. xxx, bytem xxx xxx, xxx. Podle emisních podmínek platných ke dni 21. 12. 2012 jsou dluhopisy úročeny pevným úrokovým výnosem ve výši 10 % p.a.

výnos bude vyplácen měsíčně zpětně, vždy k poslednímu dni příslušného kalendářního měsíce, za nějž je úrok vyplácen. Následující výnosové období začíná běžet dnem měsíce následujícího po dni, kdy mělo dojít k vyplacení předešlého výnosu. Za období od 1. 3. 2020 do 31. 8. 2020 žalovaná nevyplatila majiteli dluhopisů žádné výnosy, nárok na jejich vyplacení na základě smlouvy následně přešel na žalobce. Dne 31. 3. 2020, tj. v den splatnosti žalované částky učinila žalovaná oznámení o konání schůze vlastníků dluhopisů dne 23. 4. 2020, v rámci které mělo dojít k prohlašování změny emisních podmínek tak, že v závěru prvního odstavce čl. 4 bude doplněna věta: V období od 1. 3. 2020 do 31. 8. 2020 dluhopisy nejsou úročeny. Pro změnu emisních podmínek rozhodnutím schůze vlastníků je vyžadována forma notářského zápisu, obsahujícího též jména vlastníků dluhopisů, kteří se změnou souhlasili, a počty kusů dluhopisů, které každý z těchto vlastníků má ve svém držení. Žalovaná však notářský zápis nevyhotovila a oznámení o změně emisních podmínek provedla pouze sdělením v závěru účetní závěrky za rok 2019, kterou založila až dne 29. 6. 2021. Vzhledem k tomu, že nebyly dodrženy zákonné podmínky pro řádné přijetí změny emisních podmínek, tj. nebyla dodržena forma notářského zápisu, ani obsah specifikující vlastníky souhlasící se změnou, má žalobce za to, že změna emisních podmínek není platná. I v případě, že by nedodržení formy nezakládalo neplatnost změny emisních podmínek, je žalobce přesvědčen, že nelze měnit emisní podmínky zpětně, tedy měnit pravidla pro vyplacení výnosů, které jsou v době tohoto rozhodnutí již 22 dní po splatnosti.

2. Ve svém vyjádření k žalobě ze dne 22. 3. 2022 žalovaná uvedla, že nárok ani zčásti neuznává. Schůze vlastníků dluhopisů dne 23. 4. 2021 se účastnili vlastníci s celkem 80 % jmenovité hodnoty dluhopisů zakládajících právo se jí účastnit, a všichni pro změnu emisních podmínek hlasovali. Samotná absence notářského zápisu nemá na závěry této schůze vliv, neboť zákon o dluhopisech žádný následek za nedodržení této formy nestanovuje a nejedná se o tak zásadní nedostatek, který by odůvodnil zásah do vnitřního fungování žalované. Ostatně i pokud by to byl důvod pro dovolávání se neplatnosti rozhodnutí, bylo by nutné se takového následku dovolat v zákonné tříměsíční lhůtě, což však žalobce neučinil. Zákon o dluhopisech současně neobsahuje žádné omezení, které by bránilo měnit emisní podmínky i zpětně, což byla žalovaná nucena učinit v souvislosti s důsledky pandemie COVID-19.
3. K tomu žalobce dne 22. 4. 2022 uvedl, že pokud by notářský zápis nebyl nutný, došlo by k úplnému vyprázdnění zákonného ustanovení, které ho vyžaduje, na schůzi vlastníků dluhopisů přitom nelze aplikovat ani podpůrně ustanovení o spolku, neboť jde o institut *sui generis*, a je nutné proto aplikovat pouze zákon o dluhopisech jakožto *lex specialis*. Zároveň není možná retroaktivní změna emisních podmínek dluhopisů, neboť dochází k zásahu do práv jejich vlastníků nabytých v dobré víře, a pokud by toto bylo připuštěno, mohlo by dojít taktéž k úplnému vyprázdnění funkce dluhopisů, když by zpětně mohlo dojít k odnětí i již splatných pohledávek, byť by tyto nároky již byly uplatněny soudní cestou. Konečně pak žalobce specifikoval, za jaké období se úhrady výnosového úroku domáhá.
4. Konečně pak žalovaná dne 6. 6. 2022 uvedla, že skutečnost, že o průběhu schůze byl sepsán písemný zápis podepsaný všemi zúčastněnými vlastníky, který nebyl nijak napaden, dostatečně osvědčuje průběh této schůze, a absence notářského zápisu tak není v rozporu s účelem a smyslem zákona, proto z ní nelze dovozovat žádnou neplatnost. Aplikaci ustanovení o spolku je pak nutno akceptovat, neboť opačný postup by byl příliš formalistický a neopodstatněný. Z mlčení zákona pak nelze dovozovat zákaz zpětné úpravy emisních podmínek, a přitom co není zakázáno, je povoleno, nadto ani nemohlo dojít k zásahu do práva nabytých žalobcem v dobré víře, když hromadný dluhopis nabyt až v srpnu 2020, tedy po konání předmětné schůze vlastníků dluhopisů, a žalobce si tak musel či měl být vědom toho, že nárok na výnos za předmětné období nemá, neboť jeho právní předchůdce o tom již byl dříve vyzrozuměn.

5. Následně soud na jednáních provedl následující důkazy a zjistil z nich tyto skutečnosti:
6. Z hromadného dluhopisu NIVOVIA 10/2032 na řad R. W. O. d. J., číslo hromadného dluhopisu 31, o souhrnné jmenovité hodnotě představující dlužnou částku 10 000 000 Kč nahrazující celkem 10 000 kusů dluhopisů na řad v listinné hodnotě ve jmenovité hodnotě představující dlužnou částku 1 Kč, ISIN CZ0003509200, s datem emise 21. 12. 2012, číselné označení 990000001 až 1000000000, emitovaného dne 21. 12. 2012 a podepsaného xxx xxx Ing. V. K., který byl rubopisem převeden na řad V. K. dne 12. 4. 2013 a následně dne 14. 8. 2020 na řad žalobce, bylo zjištěno, že žalobce je v současné době vlastníkem předmětného hromadného dluhopisu.
7. Z oznámení o konání schůze vlastníků dluhopisů ze dne 31. 3. 2020 adresované V. K. bylo zjištěno, že právní předchůdce žalobce byl informován o konání schůze, včetně bodu, který měl být na této schůzi projednáván, a to změně emisních podmínek s omezením výplaty úrokového výnosu za určené období.
8. Ze zápisu z jednání schůze vlastníků dluhopisů ISIN CZ0003509200, emitovaných společností NIVOVIA a.s., konané dne 23. 4. 2020 od 10:00 hodin v sídle společnosti NIVOVIA, na adrese Malostranské náměstí 5/28, Praha 1, bylo zjištěno, že na výše uvedené schůzi byl schválen jediný bod, kterým byla změna emisních podmínek tak, že od 1. 3. 2020 do 31. 8. 2020 nejsou dluhopisy úročeny. Přítomni byli 3 ze 4 vlastníků dluhopisů, všichni zastoupeni totožným právním zástupcem Mgr. Thelenem, který je též právním zástupcem žalované. Tento zápis nebyl vyhotoven ve formě notářského zápisu.
9. Z listiny přítomných na jednání schůze vlastníků dluhopisů ze dne 23. 4. 2020 bylo zjištěno, že mimo xxx xxx žalované Ing. K. se schůze účastnili prostřednictvím svého zástupce vlastníci celkem 80 % nominální hodnoty dluhopisů, mezi nimiž však chyběl žalobce, respektive jeho právní předchůdce.
10. Z emisních podmínek dluhopisů obsahujících v bodu 4 text, že v období od 1. 3. 2020 do 31. 8. 2020 dluhopisy nejsou úročeny, bylo zjištěno, že emisní podmínky byly v důsledku schůze ze dne 23. 4. 2020 upraveny tak, že nárok na úrokový výnos by žalobci nesvědčil.
11. Z úředních překladů e-mailů od A. B., xxx xxx žalované, adresovaných V. K. ze dnů 12. a 20. 5. 2020 bylo zjištěno, že právní předchůdce žalobce byl informován o výsledcích proběhlé schůze a byla mu zaslána nová verze emisních podmínek.
12. Z oznámení o převodu hromadného dluhopisu NIVOVIA 10/2032 na řad ze dne 14. 8. 2020 bylo zjištěno, že žalovaná byla vyzvána, že právní předchůdce žalobce převedl předmětný hromadný dluhopis téhož dne na žalobce.
13. Z předžalobní výzvy k úhradě dlužné částky ze dne 5. 1. 2021 adresované žalobcem žalované bylo zjištěno, že žalovaná byla vyzvána k úhradě nevyplaceného úrokového výnosu za období od 1. 3. 2020 do 31. 8. 2020 v celkové výši 4 250 000 Kč.
14. Z odpovědi na dopisy ze dnů 5. 1. 2021 a 22. 1. 2021 adresované právním zástupcem žalované Mgr. Thelenem žalobci ze dnů 8. 1. 2021 a 8. 2. 2021 soud zjistil, že žalovaná výše uvedenou výzvu opakovaně odmítla s tím, že žádný takový nárok žalobci nevznikl.
15. Z výše uvedených zjištěných skutečností následně soud došel k následujícímu skutkovému stavu:
16. Právní předchůdce žalobce, držitel hromadného dluhopisu NIVOVIA 10/2032, číslo hromadného dluhopisu 31, o souhrnné jmenovité hodnotě představující dlužnou částku 10 000 000 Kč, byl dne 31. 3. 2020 informován o konání schůze vlastníků dluhopisů. Tato schůze se konala dne 23. 4. 2020, a skrze společného právního zástupce se jí kromě

statutárního orgánu žalované účastnila zákonem vyžadovaná část vlastníků dluhopisů s objemem 80 % hodnoty emitovaných dluhopisů, právní předchůdce žalobce však nikoli. V rámci této schůze byla přijata změna emisních podmínek s tím, že úrokový výnos nebude za období od 1. 3. 2020 do 31. 8. 2020 vyplácen, přičemž zápis z této schůze nebyl učiněn ve formě notářského zápisu, ale toliko s podpisem společného právního zástupce vlastníků dluhopisů a zástupcem žalované. O výše uvedených změnách a průběhu schůze byl právní předchůdce žalobce informován emailem dne 12. 5. 2020. Následně byl předmětný dluhopis dne 14. 8. 2020 převeden na žalobce, a o tomto byla naopak informována žalovaná. Žalobce následně opakovaně v lednu 2021 vyzýval žalovanou k vyplacení úrokového výnosu s odkazem na neexistující notářský zápis ze schůze, žalovaná však prostřednictvím svého právního zástupce opakovaně výplatu odmítala s tím, že žádný takový nárok žalobci nevznikl. Dlužná částka tak nebyla uhrazena ani po zaslání předžalobní výzvy, a žalobce se proto obrátil na soud.

17. Výše uvedený skutkový stav poté soud z právního hlediska posoudil následovně:

18. Podle § 2 odst. 1 zák. č. 190/2004 Sb., o dluhopisech, je dluhopis cenný papír nebo zaknihovaný cenný papír, vydaný podle českého práva, s nímž je spojeno právo na splacení určité dlužné částky odpovídající jmenovité hodnotě jeho emitentem, a to najednou nebo postupně k určitému okamžiku, a popřípadě i další práva plynoucí ze zákona nebo z emisních podmínek dluhopisu (dále jen „emisní podmínky“); listinný dluhopis je podle § 2 odst. 3 téhož zákona cenným papírem na řad.
19. Podle § 8 zák. č. 190/2004 Sb. emisní podmínky podrobněji vymezují práva a povinnosti emitenta a vlastníků dluhopisů, jakož i informace o emisi dluhopisů, a to i odkazem na informace obsažené v prospektu; náležitosti emisních podmínek jsou obsaženy v ust. § 9 téhož zákona.
20. Podle § 16 písm. a) zák. č. 190/2004 Sb. lze výnos dluhopisu určit mimo jiné pevnou úrokovou sazbou.
21. Podle § 19 zák. č. 190/2004 Sb. se splatnost dluhopisu určuje jednorázově k určitému datu, nebo splátkami, jejichž výše se stanoví v emisních podmínkách, emitent je oprávněn splatit jednotlivé dluhopisy včetně poměrného výnosu před datem jejich splatnosti, pouze pokud emisní podmínky tento způsob splacení připouštějí a vymezují podmínky pro předčasnou splatnost a vlastník dluhopisu může žádat splacení dluhopisu před stanoveným datem splatnosti, pouze pokud emisní podmínky tento způsob splacení připouštějí nebo stanoví-li tak tento zákon.
22. Podle § 21 odst. 1 zák. č. 190/2004 Sb., emitent bez zbytečného odkladu svolá schůzi vlastníků v případě **a)** návrhu změn emisních podmínek, pokud se její souhlas ke změně emisních podmínek vyžaduje, **b)** ukončení činnosti agenta pro zajištění v souladu se smlouvou podle § 20 odst. 1, **c)** požadavku na změnu v osobě agenta pro zajištění ze strany vlastníků dluhopisů, jejichž jmenovitá hodnota představuje alespoň 5 % celkové jmenovité hodnoty dané emise dluhopisů, **d)** dalších situací, které vymezují emisní podmínky, (dále jen "změny zásadní povahy").
23. Podle § 23 odst. 1 zák. č. 190/2004 Sb., schůze vlastníků je schopna se usnášet, jestliže se jí účastní vlastníci dluhopisů, jejichž jmenovitá hodnota představuje k rozhodnému dni pro účast na schůzi vlastníků více než 30 % jmenovité hodnoty nesplacené části emise dluhopisů. Společná schůze vlastníků je schopna se usnášet, jestliže se jí účastní vlastníci dluhopisů, jejichž jmenovitá hodnota představuje ke dni, který je rozhodný pro účast na schůzi vlastníků, více než 30 % jmenovité hodnoty nesplacené části každé dosud vydané emise. Neřeší-li se problematika společná všem emisím, je nutná účast vlastníků 30 % jmenovité hodnoty

nesplacené části těch emisí, kterých se problematika dotýká, ledaže emisní podmínky určí jinak.

24. Podle § 23 odst. 4 zák. č. 190/2004 Sb., schůze vlastníků rozhoduje prostou většinou hlasů přítomných vlastníků dluhopisů. Počet hlasů každého vlastníka dluhopisu odpovídá jeho podílu na celkové jmenovité hodnotě nesplacené části emise dluhopisů. Ke změně emisních podmínek, doplnku dluhopisového programu nebo k ustavení a odvolání společného zástupce vlastníků dluhopisů je nutný souhlas tří čtvrtin hlasů přítomných vlastníků dluhopisů.
25. Podle § 23 odst. 7 zák. č. 190/2004 Sb., svolavatel vypracuje zápis o schůzi vlastníků do 30 dnů ode dne jejího konání. Pokud schůze projednávala některou ze změn zásadní povahy, musí být o schůzi pořízen notářský zápis. Pokud schůze vlastníků s některou z těchto změn souhlasila, uvedou se v notářském zápisu jména těch vlastníků dluhopisu, kteří se změnou souhlasili, a počty kusů dluhopisů, které každý z těchto vlastníků má k rozhodnému dni pro účast na schůzi vlastníků (odstavec 1) ve svém vlastnictví. Emitent je povinen do 30 dnů ode dne konání schůze vlastníků uveřejnit všechna rozhodnutí schůze vlastníků, a to způsobem, kterým uveřejnil emisní podmínky.
26. Podle § 580 odst. 1 zák. č. 89/2012 Sb. občanský zákoník je neplatné právní jednání, které se přičí dobrým mravům, jakož i právní jednání, které odporuje zákonu, pokud to smysl a účel zákona vyžaduje.
27. Podle § 588 zák. č. 89/2012 Sb. občanský zákoník soud přihlédne i bez návrhu k neplatnosti právního jednání, které se zjevně přičí dobrým mravům, anebo které odporuje zákonu a zjevně narušuje veřejný pořádek. To platí i v případě, že právní jednání zavazuje k plnění od počátku nemožnému.
28. Mezi účastníky nebyl výše uvedený skutkový stav ve své podstatě sporný, tím bylo pouze právní posouzení toho, zda schůze ze dne 23. 4. 2020 mohla mít jako svůj důsledek zánik povinnosti žalované vyplatit žalobci úrokový výnos za období od 1. 3. do 31. 3. 2020, či nikoli.
29. Po provedeném dokazování dospěl soud k závěru, že žaloba byla podána důvodně, když shledal pochybení jak formální v případě nedodržení zákonem vyžadované formy zápisu, tak i materiální v rozporu minimálně části změn emisních podmínek týkajících se měsíce března 2020 s dobrými mravy, v jejichž důsledku není možné dojít k závěru, že by nárok na výplatu výnosového úroku za předmětné období vůči žalobci zanikl.
30. Soud nejprve posuzoval, zda by obecně, bez ohledu na formu zápisu z dané schůze, bylo možné přijmout takovou změnu emisních podmínek, která by se zpětnou účinností mohla vlastníku dluhopisů odebrat právo na výplatu výnosu, který již v té době byl splatný bez jeho souhlasu, a došel k závěru, že nikoli. V dané věci nebylo mezi účastníky sporu, že požadovaný výnos byl splatný již dne 31. 3. 2020. Žalovaná nicméně měla za to, že jelikož zákon výslovně takovou úpravu nezakazuje, nemělo by docházet ze strany soudu k zásahu do vnitřního fungování právnické osoby. K tomu však soud uvádí, že problémem v projednávané věci nebyl samotný zásah do emisních podmínek s omezením výnosu, který byl původně sjednán, ale specificky ve skutečnosti, že takto měl být zpětně odebrán vlastníku dluhopisů výnos, který již byl splatný, a to bez jeho souhlasu. Přestože tak zákon o dluhopisech výslovně nezakazuje výše uvedenou změnu emisních podmínek, je nutné i nadále brát v potaz též ustanovení § 580 a násl. zák. č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, přičemž soud v daném případě došel k závěru, že zpětné odebrání již splatného výnosu vlastníku dluhopisů bez jeho souhlasu v rozporu s dobrými mravy je.
31. V případě, že by takový postup byl umožněn, si totiž lze jakožto argument *ad absurdum* skutečně představit situaci, popsanou též žalobcem, kdy by jakékoliv obchodní společnosti,

kteřá by z určitého důvodu neměla zájem vyplácet výnos ze svých dluhopisů, postačovalo získat kontrolu nad nadpoloviční většinou emitovaných dluhopisů, a zpětně odebrat právo na jakýkoliv nevyplacený výnos, byť třeba za několik let zpětně, a soud má za to, že by nebylo na místě takovému jednání poskytovat soudní ochranu, ba naopak. Pakliže tak již na předem sjednaný výnos jednou vlastníku nárok vznikl, nelze mu ho pouze z důvodu, že ještě nebyl vyplacen, byť byl již po splatnosti (a tedy v době takového rozhodnutí měl být v tomto konkrétním případě ze strany emitenta již před 3 týdny žalobci či jeho právnímu předchůdci uhrazen), odebrat bez jeho souhlasu. Jednotliví vlastníci se samozřejmě takového nároku mohou dobrovolně vzdát za účelem překonání obtížné ekonomické situace pro emitenta, zavázat k tomu však nemohou vlastníka, který již takové právo jednou nabyl a zjevně se ho sám vzdát nehodlá. Aniž by soud v tuto chvíli hodnotil, zda může být teprve budoucí výnos formou přehlasování menšiny většinou omezen, nezbyvá než uzavřít, že takový postup zpětně vůči již splatným úrokovým výnosům možný není.

32. Konečně se pak soud zabýval i okolnostmi, že byť mezi účastníky není sporu o tom, že docházelo ke změnám zásadní povahy, a tedy zápis z této schůze měl být vypracován ve formě notářského zápisu, k čemuž nedošlo, zůstalo na jeho právním posouzení, jaké z tohoto nedostatku plynou následky, když žalobce dovozoval, že se jedná o jednání neplatné, zatímco žalovaná měla za to, že takový nedostatek nemá vliv žádný. Zde soud nejprve podotýká, že za situace, kdy zákon tuto přísnou formu osvědčení zápisu veřejnou listinou speciálně u změn zásadní povahy vyžaduje (což ostatně plyne už z užití slova „musí“), je nepochybné, že nedodržení tohoto požadavku je spojeno s určitým následkem, když v opačném případě by toto zákonné ustanovení (které je ve svém důsledku spojeno s dodatečnou organizační i finanční zátěží pro zúčastněné) bylo zcela nadbytečným a jednalo by se ze strany zákonodárce o pouhé doporučení, což však dle soudu jistě není jediným významem předmětného zákonného ustanovení.
33. Pokud tedy je s porušením této zákonem stanovené povinnosti spojen určitý negativní následek, avšak zákon výslovně nestanoví jaký, přičemž tato situace prozatím nebyla závazně vyřešena ani v rámci závazné judikatury vyšších soudů, připadá samozřejmě v úvahu jak žalobcem tvrzená neplatnost, je však nutno ze strany soudu zvážit též další možný následek, a to nicotnost takového jednání, která je běžně spojována s nedodržením zákonem vyžadované formy jednání kupříkladu v rámci práva pracovního. V tomto konkrétním případě notářský zápis jako veřejná listina nezávisle osvědčuje a garantuje, kdy a kde se předmětná schůze konala, jaký byl její průběh, kdo se jí účastnil a jaké byly její závěry s ohledem na změny zásadní povahy, ke kterým má docházet, přičemž absence takového notářského zápisu má za následek mnohem nižší formu právní jistoty ohledně toho, zda rozhodnutí zásadní povahy bylo skutečně přijato při respektování všech zákonných požadavků (a to spíše v tomto případě, kdy zápis byl fakticky podepsán toliko dvěma osobami, a to statutárním orgánem žalované a právním zástupcem zbylých vlastníků, který však v současné době právně zastupuje i přímo žalovanou, a to minimálně od ledna 2021). Pokud tedy zákon explicitně vyžaduje v případě přijímání změn zásadní povahy osvědčení formou notářského zápisu, který však vyhotoven není, má soud za to, že je na místě k takovému právnímu jednání vůbec nepřihlížet. Ostatně i zákonodárce ve výsledku došel k obdobnému závěru při nerespektování formy veřejné listiny u rozhodnutí orgánů obchodních korporací (viz § 45 odst. 3 zákona č. 90/2012 Sb., zákona o obchodních korporacích), což soud v jeho vlastním názoru pouze utvrzuje.
34. S ohledem na výše uvedené nedostatky ve formě i obsahu retroaktivní změny emisních podmínek, ke které mělo dojít na schůzi dne 23. 4. 2020, tak soud nemá za to, že by povinnost žalované vyplatit žalobci, respektive jeho tehdejšímu právnímu předchůdci, výnosový úrok za měsíc březen 2020 zanikla, a proto mu nezbylo, než žalobě v plném rozsahu vyhovět, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku.

35. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, (dále jen „o.s.ř.“) tak, že přiznal žalobci, jenž byl v řízení zcela úspěšný, nárok na náhradu nákladů řízení v částce 28 274 Kč. Tyto náklady sestávají ze zaplaceného soudního poplatku v částce 2 834 Kč a nákladů zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 6 odst. 1 a § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, (dále jen „a.t.“) z tarifní hodnoty ve výši 70 833,33 Kč sestávající z částky 3 940 Kč za každý z šesti úkonů uvedených v § 11 odst. 1 a.t. (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby, replika ze dne 22. 4. 2022, účast na jednání dne 11. 10. 2022, 3. 11. 2022 a 22. 11. 2022) včetně šesti paušálních náhrad výdajů po 300 Kč dle § 13 odst. 4 a.t.
36. Ohledně místa plnění a pariční lhůty pak soud postupoval dle § 149 odst. 1 o.s.ř. a § 160 odst. 1 o.s.ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat do patnácti dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení odvolání dvojmo; odvolání se podává k Městskému soudu v Praze a rozhodoval by o něm Vrchní soud v Praze jako soud odvolací.

V odvolání však **nelze** uvádět nové skutečnosti a důkazy, které nebyly označeny před soudem I. stupně, ledaže jsou splněny podmínky uvedené v ust. § 205a o.s.ř.

Nesplní-li povinný, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat u příslušného soudu návrh na jeho výkon rozhodnutí podle části šesté o.s.ř. nebo návrh na nařízení soudní exekuce podle zák. č. 120/2001 Sb., jímž se vydává exekuční řád.

Praha 29. listopadu 2022

JUDr. Daniel Šťastný v.r.
soudce